



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
bytem ██████████
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupená advokátem Mgr. Emilem Doleželem
se sídlem Jana Masaryka 252/6, Praha 2

proti

žalovanému:

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2018, č. j. MV-134830-5/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 10. 2017, č. j. OAM-14584-43/PP-2015 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastaveno správní řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie podané dle § 87p zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „ZPC“), neboť žalobkyně ke své žádosti nepředložila platné doklady o zajištění ubytování a o svém zdravotním pojištění a žádný doklad o tom, že pobývá na území České republiky společně s občanem Evropské unie.
2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že nesouhlasí s tím, že žalovaný odmítl přihlédnout k dokumentům předloženým v odvolání z toho důvodu, že dle jeho názoru je měla žalobkyně k dispozici již v době před vydáním prvostupňového rozhodnutí a měla tedy možnost doložit je již v rámci prvostupňového řízení.
3. Žalobkyně se domnívala, že správní orgány měly dostatek podkladů pro to, aby o její žádosti mohlo být rozhodnuto meritorně, neboť § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu lze aplikovat výhradně při existenci vad takové intenzity, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat, např. neuvedení toho, které věci se žádost týká, resp. co se jí navrhuje, jasná identifikace žadatele apod. Tyto náležitosti přitom žádost žalobkyně splňovala.
4. Dále žalobkyně namítla, že požadované dokumenty neměla k dispozici již před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Ubytovatel žalobkyně dne 3. 9. 2017 pro žalobkyni a její dceru vyplnil a podepsal formulář „Doklad (potvrzení) o zajištění ubytování“ a žalobkyně byla přesvědčena, že tento dokument bude dostačující. Až v rámci porady se svým právním zástupcem žalobkyně zjistila, že se jedná o bytové družstvo a ubytovatel tudíž není vlastníkem, ale nájemcem uvedeného bytu. Žalobkyně proto požádala o prodloužení lhůty k odstranění vad své žádosti (které ovšem nebylo vyhověno) a požádala ubytovatele o poskytnutí nájemní smlouvy uzavřené mezi ním a bytovým družstvem. Vzhledem k tomu, že ubytovatel pobýval v té době několik týdnů v zahraničí, dodání tohoto dokumentu se časově prodloužilo. Žalobkyně však správnímu orgánu dokumenty doložila v nejkratším možném termínu, kdy je měla k dispozici.
5. Konečně žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného je přehnaně a neúčelně formalistické. Připustila, že část požadovaných podkladů správnímu orgánu prvního stupně dodala opožděně, nicméně ještě před tím, než mohl být spis postoupen žalovanému. Za těchto okolností nebylo na místě nepřihlédnout k dokumentům s odkazem na koncentraci řízení zakotvenou v § 82 odst. 4 správního řádu, jelikož jejím účelem je zamezit účastníkům v neustálém předkládání nových skutečností a návrhů na provedení důkazů, které za určitých okolností mohou paralyzovat činnost správního orgánu či znemožnit věc pravomocně ukončit v zákonem stanovených lhůtách. V tomto případě však postup žalobkyně nemohl zpomalit či paralyzovat činnost správních orgánů a zásada koncentrace měla být prolomena ve prospěch žalobkyně.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž setrval na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a plně odkázal na odůvodnění, v němž se s námitkami žalobkyně vypořádal.

Jednání před soudem

7. Při jednání dne 15. 2. 2021 žalobkyně setrvala na své žalobě a stručně shrnula její obsah. Žalovaný zopakoval argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí a setrval na svém vyjádření. Akcentoval, že se žalobkyně nijak nevyjádřila k tomu, z jakých důvodů včas nepředložila doklad o zdravotním pojištění a vůbec nepředložila doklad o tom, že pobývá na území České republiky společně s občanem Evropské unie. Co se týče dokladu o zajištění ubytování, prvostupňový orgán neměl žádné indicie, že bude žalobkyně dokladat svůj pobyt, mohla totiž předložit alespoň tu část dokladu, kterou již měla k dispozici, načež mohla být vyzvána k doložení zbývajících částí. Závěrem žalovaný upozornil, že pobytová karta rodinného příslušníka občana Evropské unie je specifický průkaz o pobytu, přičemž žalobkyně má i nadále povolen přechodný pobyt na území České republiky.

Posouzení žaloby soudem

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle § 87p ZPC *k žádosti o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie je žadatel povinen předložit náležitosti podle § 87a odst. 2 písm. a), d), e) a doklad potvrzující, že pobývá na území společně s občanem Evropské unie [...]*.
10. Podle § 87a odst. 2 ZPC *k žádosti o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území občan Evropské unie předloží [...] d) doklad o zdravotním pojištění; to neplatí, je-li účelem pobytu zaměstnání, podnikání nebo jiná výdělečná činnost, a e) doklad o zajištění ubytování na území.*
11. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*
12. Soud přisvědčuje názoru žalovaného, že vady žádosti spočívající v absenci zákonem požadovaných příloh předmětné žádosti musely vést k užití § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Ačkoli totiž žalobkyně uvedla, čeho se žádost týká a co se jí navrhuje, nedodání obligatorních příloh zcela vylučuje možnost přezkumu žádosti a vydání meritorního rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2018, č. j. 4 Azs 43/2018-41, ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, a ze dne 10. 9. 2014, č. j. 6 As 136/2013-56). Žalobní námitka je proto nedůvodná.
13. Dále, žalobkyně vysvětluje, z jakého důvodu nemohla dodat doklad o zajištění ubytování s tím, že část dokladu měla k dispozici již dne 3. 9. 2017 a související nájemní smlouvu mohla doložit až později, což bylo zapříčiněno tím, že její ubytovatel byl v zahraničí. Soud však musí přitakat žalovanému, pokud v napadeném rozhodnutí uvedl, že tato dokumentace časově předchází vydání prvostupňového rozhodnutí a žalobkyně ji tudíž mohla předložit včas. Soud dodává, že žalobkyně pouze tvrdila, leč nijak neprokazovala, že její ubytovatel jí skutečně nemohl svou nájemní smlouvu poskytnout dříve (je datována již dnem 17. 2. 2004). Nadto výzvy žalovaného určené žalobkyni, aby předložila doklad o zajištění ubytování, obsahují poučení o tom, jak má být dokládán podnájem, analogicky tedy ubytování v bytě nevlastníka tohoto bytu (smlouvou podnájemní a současně nájemní smlouvou podnájematele). Konečně lze též dodat, že žalobkyně mohla správnímu orgánu

poskytnout alespoň část dokladu, kterou již měla k dispozici, za účelem prokázání, že jí opatření další části činí obtíže.

14. Nad rámec výše uvedeného soud zdůrazňuje, že žalobkyně ve své žalobě zcela opomenula zmínit fakt, že doklad o zajištění ubytování nebyl jediným chybějícím dokladem. Doklad o zdravotním pojištění bylo s ohledem na dataci (potvrzení o platbě pojistného bylo vystaveno dne 6. 10. 2017, pojistná smlouva je datována týmž dnem) možné předložit včas, žalobkyně netvrdila ani neprokazovala, z jakého důvodu tak neučinila. O nepředložení jakéhokoli dokladu o tom, že pobývá na území České republiky společně s občanem Evropské unie, pak žalobkyně rovněž neuvedla ničeho. Soud proto konstatuje, že i kdyby snad akceptoval námitku žalobkyně stran toho, že nemohla včas dodat doklad o zajištění ubytování, byly by i nadále dány důvody pro zastavení řízení pro nedoložení povinných příloh žádosti.
15. Ohledně žalobního bodu, že aplikace koncentrační zásady je přehnaně formalistická a měla být prolomena, soud uvádí, že dikce zákona a judikatura (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71, ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, či ze dne 7. 11. 2012, č. j. 1 As 114/2012-27) takové prolomení koncentrace řízení neumožňují. Pravidlo obsažené v § 82 odst. 4 správního řádu přitom nedopadá pouze na řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48), o takové řízení však v projednávané věci nejde (jedná se o řízení o žádosti).

Závěr

16. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. Protože žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. února 2021

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu